

Ophævelse, altsaa forinden Fredens Ratification, og da Vi beholdelsen af den hidtil givne Bemyndigelse dertil er fornøden, indskrænke sig til at foreslaae en Tilføining til Paragraphen i Retning af, at dens sidste Sætning kun gjælder de Udgifter, som ere optagne paa Normalbudgettet eller Tillægsbevillinger, der have faaet Lovskraft forinden Ratificationen, af Freden i Wien, men at ingen Udgift efter dette Tidspunkt har lovlig Gyldighed, som ikke har Hjemmel i denne Finanslov. Forsaavidt dette Forslag ikke maatte vinde Thingets Bifald, foreslaaer den større Deel af dette Fleertals Medlemmer subsidiairt, at der, med særligt Hensyn til, at det sidste Affnit af § 4 i Grundlovsbestemmelsen af 1855 ved Forholdenes Magt er blevet uanvendeligt, og der saaledes savnes Lovhjemmel til at udbetale saakaldte Fællesudgifter af Kongerigets Finanser, søies et hertil sigtende Forbud til Paragraphen istedetfor dens nuværende sidste Stykke, hvorimod andre Medlemmer af Fleertallet, støttende sig paa samme Betragtning, ansee det tilstrækkeligt, at det betegnede Stykke af Paragraphen udgaaer, hvorefter det vil være Regjeringens Sag, om den paa sit Ansvar vil foretage Udgifter, som disse Medlemmer maae ansee for ulovmedholdelige.

Et Mindretal har forenet sig om den Ansættelse, at der ved den stedsundne Landafstaelse ikke er indtraadt nogen Forandring i den Forpligtelse, som ifølge oftnævnte Grundlovsbestemmelses § 4 paahviler Kongerigets særlige Finanser til at tilsthyde en Dvotadeel for Kongeriget til Dækning af de saakaldte Fællesudgifter, men at der ikke haves Hjemmel til uden særlig Bevilling at udrede Noget udover denne Dvotadeel. I Betragtning af Omstændighederne troer dette Mindretal imidlertid at burde tilraade Thinget, idetmindste for Finansaaret 1865—66, at indskrænke sig til simpelthen at meddele sit Samtykke til, at ogsaa det Beløb, der maatte overstige den nævnte Dvotadeel, udredes af Kongerigets Finanser.

Udvalgets Mindretal kan ikke tiltræde Fleertallets Betragtninger og maa ansee det for lidet nyttigt eller ønskeligt paa dette Sted at forsøge en deelviis Afgjørelse af den svævende Forsatningsstrid, men i den Formening, at den nævnte Sætning af § 6 ikke er absolut nødvendig, og i Erkjendelse af, at den i sin nærværende Form ikke passer til de forandrede Forhold, stiller det principalt det Forslag, at Paragraphens sidste Stykke udgaaer.

I Overensstemmelse med Foranstaaende stilles følgende Endringsforslag:

Af Udvalgets Fleertal:

Principalt:

1) I Paragraphens Slutning tilføies:

„Denne sidste Bestemmelse gjælder dog kun for de Udgifter, som ere optagne paa Normalbudgettet og de dertil sig sluttende Tillægsbevillinger, der have faaet Lovskraft forinden Ratificationen af Freden i Wien, hvorimod ingen yderligere Udgift efter dette Tidspunkt har lovlig Gyldighed, medmindre den har Hjemmel i Finansloven eller i en Tillægsbevillingslov, som slutter sig dertil.“